

31. neděle v mezidobí A

Opatruj, Pane, mou duši ve svém pokoji! (Žl 131)

První čtení

Malachiáš 1,14b – 2,2b.8-10

Jsem mocný Král – praví Hospodin zástupů – moje jméno je obávané mezi pohany. Nyní (platí) vám, kněží, tento příkaz: Jestliže neposlechnete a nevezmete si k srdci, abyste vzdávali úctu mému jménu – praví Hospodin zástupů – stihnu vás kletbou. Vy jste sešli z cesty, mnohé jste pohoršili, že opustili Zákon, a porušili jste smlouvu s Levim – praví Hospodin zástupů; proto i já jsem vás vydal v potupu a ponížení u všech lidí, protože jste nezachovávali mé příkazy a byli jste straničtí ve výkladu Zákona. Nemáme snad všichni jednoho otce? Nestvořil nás jeden Bůh? Proč tedy jeden s druhým jedná věrolomně, a tak znesvěcuje smlouvu našich otců?

Druhé čtení

1. Soluňanům 2,7b-9.13

Bratři a sestry! Počínali jsme si mezi vámi tak něžně, jako když matka hýčká svoje děti. Tak jsme po vás toužili, že bychom vám nejraději nejen odevzdali Boží radostnou zvěst, ale dali za vás i vlastní život. Tak velice jsme si vás oblíbili. Přece si ještě vzpomínáte, bratři a sestry, na naši vyčerpávající námahu: ve dne v noci jsme pracovali, abychom nikomu z vás nebyli na obtíž, když jsme vám hlásali Boží evangelium. A proto i my bez ustání děkujeme Bohu za to, že když jste nás uslyšeli kázat Boží slovo, vzali jste ho ne jako slovo lidské, ale jako slovo Boží – vždyť jím skutečně je. A protože věříte, ukazují se na vás i jeho účinky.

Evangelium

Matouš 23,1-12

Ježíš mluvil k zástupům i ke svým učedníkům: "Na Mojžíšův stolec zasedli učitelé Zákona a farizeové. Dělejte a zachovávejte všechno, co vám řeknou, ale podle jejich skutků nejednejte, neboť mluví, ale nejednají. Svazují těžká a neúnosná břemena a vkládají je lidem na ramena, ale sami se jich nechtějí dotknout ani prstem. Všechny své skutky dělají jen proto, aby se ukázali před lidmi. Dávají si zhotovovat zvlášť široké modlitební řemínky a zvlášť velké štrápce na šatech, mají rádi čestná místa na hostinách a přední sedadla v synagogách, mají rádi pozdravy na ulicích, a když jim lidé říkají 'mistře'. Vy

však si nedávejte říkat 'mistr', jenom jeden je váš Mistr, a vy všichni jste bratři. A nikomu na zemi nedávejte jméno 'otec', jenom jeden je váš Otec, a ten je v nebi. Ani si nedávejte říkat 'učitel', jenom jeden je váš Učitel – Kristus. Kdo je mezi vámi největší, ať je vaším služebníkem. Kdo se povyšuje, bude ponížen, a kdo se ponižuje, bude povýšen."

K zamyšlení

Jako červená nit se dnešním čtením z Bible táhne problém důvěryhodnosti. Prorok Malachiáš obviňuje ve jménu Boha kněze, že selhali ve službě Bohu, ve svém životním nasměrování a v učení lidu a tím se stali nedůvěryhodnými. Pavel se snaží dokázat důvěryhodnost svého počínání a jím hlásaného evangelia. A v evangeliu Ježíš kritizuje pokrytectví a ctižádostivost zákoníků a s tím spojenou nedůvěryhodnost. Mějme se však na pozoru, abychom skrze Ježíšovo kázání nepropadli antijudaizmu vůči farizeům a přeslechli to důležité z Ježíšovy řeči. Nejde o kritiku životní praxe farizeů, ale o farizejské jednání v nás samotných! Farizejské myšlení ve smyslu, o kterém hovoří Ježíš, se identifikuje s normou a zákonem velmi silně a to bludným způsobem, že spásu a záchranu mohou dosáhnout vlastním výkonem a vlastní prací. Tato identifikace se může rychle proměnit v pedantství, aroganci, přesvědčením, o tom, že vše známe a po nezdravé touze o naprostou dokonalost. Od zdánlivé dokonalosti k osobní slabosti je pak již jen malý krůček. Neboť na tomto základě je sotva možné přiznat si osobní slabost a vinu. Takovéto farizejské jednání stěžuje člověku uznat, že na tomto světě nedosáhne dokonalosti, protože se bude vždy nacházet mezi zlem a dobrem, mezi ideálem a skutečností.

Proti "farizejskému jednání" stojí jednání "Ježíšovo": to je také přesvědčení, že člověk je přijat Bohem a to ve vlastních schopnostech, tak ve vlastní nedokonalosti a vině. Člověk zde ví, že spása a vykoupení zůstane vždy nezaslouženým Božím darem, který není možno si koupit za žádné střípce a modlitební řemínky, ani žádným čestným místem nebo oslovováním se čestným titulem.

Takto dává Ježíš jasně najevo svým posluchačům, který postoj bude mít požehnaní a který ne. Všichni jsme bratři ve víře, jen jeden je náš rabi (učitel) – Kristus, jen jeden je náš otec – Bůh. A protože jsme všichni, i když rozdílné osobnosti, před Bohem rovní, nikdo se nesmí snažit pokusit se zneužít talenty, schopnosti nebo individuální osobitosti dané Bohem k tomu, aby se povyšoval nad druhými. Ale je povolán k tomu, aby zapojil vlastní schopnosti, aby pomáhal nést druhým jejich životní břemena a sloužit společenství.

Touha po moci, postavení, titulu a upřednostňování – přes Ježíšovo jasné poselství – v žádném případě nepřestala, neutichla, protože vyvěrá z hluboké lidské touhy po uznání, které se snaží o naplnění a to často zlověstným a ne osvobozujícím způsobem. Když jsou lidé utlačováni, tak ti druzí zaujali nesprávnou pozici. To bychom si měli každý den připomínat, neboť nikdo z nás není natrvalo osvobozený od farizejského myšlení. Můžeme se setkat, přijmout tuto potřebu po uznání s humorem a s laskavostí a to tak, že si budeme vědomí toho, že každému z nás je Bohem určeno jedno správné, dobré a důležité místo v životě. Naše místo na světě je především to, které přispívá k dobru všech. Rozhodnutí, kdo jaké místo dostane před Boží tváří, smíme pokojně přenechat Bohu samotnému.